

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Плескач В'ячеслав Юрійович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частинам першій, другій, четвертій статті 55, пункту 8 частини другої статті 129, статті 151¹ Конституції України (конституційність) припис пункту 3 частини другої статті 394 Цивільного процесуального кодексу України від 18 березня 2004 року № 1618–IV (далі – ЦПК України) *щодо неможливості повторного подання особою касаційної скарги у випадку існування ухвали про відмову у відкритті касаційного провадження за касаційною скаргою цієї особи на це саме судове рішення, що постановлена на підставі закону, визнаного неконституційним за рішенням Конституційного Суду України.*

Суб'єкт права на конституційну скаргу стверджує, що встановлюючи у пункті 3 частини другої статті 394 ЦПК України заборону на подання повторної касаційної скарги, законодавець переслідував легітимну мету, але досяг її у непропорційний спосіб, оскільки зацікавлена особа позбавляється права на подання касаційної скарги повторно і у тому випадку, коли перша відмова у відкритті касаційного провадження мотивована застосуванням закону, що визнаний неконституційним за рішенням Конституційного Суду України, що само по собі становить порушення її конституційних прав і свобод гарантованих частинами першою, другою статті 55 у взаємозв'язку із приписами пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України. Крім того автор клопотання вважає, що така заборона порушує його конституційне право на звернення з конституційною скаргою до Конституційного Суду України, що суперечить приписам частини четвертої статті 55, статті 151¹ Конституції України.